

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg har naturligvis noteret mig hr. Jimmy Stahrs synspunkt, at et eventuelt indgreb mod breddeidrættens kunne føre til, at man tog lovforslaget om eliteidrættens tilbage i folketingsalen. Det kan man naturligvis altid gøre med et hvilket som helst lovforslag, men indtil videre ser vi altså et stort, bredt flertal bag forslaget om støtte til eliteidrættens.

Jeg vil gerne takke folketingets partier for den store indsats, der har været ydet. Det gælder ikke mindst hr. Tinning, hvis ihærdige indsats og spørgsmål i kulturudvalget har kostet hr. Tinning et stort arbejde, forstår jeg. Jeg er klar over, at hr. Tinning ikke regner besvarelse af spørgsmål for noget særligt arbejde, og det er jo så spørgsmålet, hvad man kan mene om det. Hr. Tinning har da i hvert fald ydet en ihærdig indsats, og det har vel også været nødvendigt, fordi man så totalt har skullet foretage en kovending i forhold til det, VS i sommer gik ind for.

I sommer blev der indgået en aftale mellem en lang række af folketingets partier, herunder VS, om, at kulturministeren skulle forberede et lovforslag ud fra de hovedretningslinjer, der lå i betænkningen om eliteidrættens fremme. Det må jeg sige til hr. Tinning, at jeg har gjort, og derfor er det med nogen forbløffelse, vi skal opleve, at VS har vendt totalt rundt. Det er VS' ret, det må man jo selv om. Jeg har bare svært ved at se, hvad der er sket i mellemtiden, der har fået VS til at ændre standpunkt. Men det er der jo ikke noget at gøre ved. Vi klarer jo altså også nok lovforslagets gennemførelse uden VS' hjælp.

Til gengæld synes jeg da, det er opmuntrende, at SF har besluttet sig for at undlade at stemme og derved dog give nogen accept af lovforslaget.

Jeg vil sige om det forslag, der ligger nu, at naturligvis kom det ikke til helt at se ud, som regeringen havde ønsket, men stadig væk er det et godt forslag, og det er nu i høj grad op til idrættens folk, idrættens organisationer, idrættens aktive, at leve op til de forventninger, der kunne ligge i forslaget, efter de retningslinjer, folketinget nu har lagt, og det vil jeg ønske idrættens alt muligt held og lykke med.

Endnu en gang tak til det store flertal af folketingets partier, som har besluttet at stemme for dette forslag.

Tinning (VS):

Kulturministeren tager fejl på op til flere punkter. Det første er, at jeg mener faktisk, der er lavet et meget imponerende stykke arbejde i kulturministeriet med udarbejdelsen af svarene til kulturudvalget. At det så hurtigt er lykkedes på så megen plads at sige så lidt, mener jeg faktisk er imponerende, og det vil jeg da godt udtrykke beundring for.

Så spørger kulturministeren: hvad er det dog, der er foregået, siden VS foretager en kovending? Det kan selvfølgelig forekomme lidt bagvendt, at det nu er en repræsentant for VS, der skal forsøge at forklare den siddende kulturminister, hvad politik er for noget, men jeg vil godt forsøge.

Det er faktisk sådan, at når der afgives en betænkning, så lægges der op til nogle politiske beslutninger, der skal træffes. Det, vi normalt sidder med, er et mere eller mindre gennemarbejdet beslutningsgrundlag, og dette har været godt og gennemarbejdet. Men det er sådan, og det har jo også været karakteristisk for denne betænkning, at en række steder er man veget uden om egentlige politiske konkretiseringer, selvfølgelig fordi det er svært, specielt når man ønskede at have en samlet idrætsverden.

Der lå altså på en række punkter nogle ting, vi som politikere var nødt til at tage stilling til, vi som politikere var nødt til at forsøge at konkretisere, og jeg har adskillige gange – jeg gentager det gerne – forklaret, præcis hvad det er for to punkter, der gør, at vi ikke kan medvirke. Det er jo rigtigt, som kulturministeren siger, at i princippet vil vi meget gerne være med til at yde statsstøtte til eliteidrættens, vi vil meget gerne være med til at sikre en mindre afhængighed af kommercielle interesser, sikre bedre vilkår for udøverne, sikre bedre muligheder for en ordentlig udvikling af idrættens osv., det vil vi godt, men selvfølgelig ikke for en hvilken som helst pris. Når vi sagde, at betænkningen bør danne grundlag for lovgivningen, så mente vi, at det, der lå dér, så meget rimeligt ud, men der kan selvfølgelig vise sig nogle problemer, hvad vi i øvrigt sagde dengang.

Og hvad er det så for problemer? Det ene er, at i betænkningen er man enige om, hos kulturministeren er man enige om, i alle politiske partier er man enige om, at dette ikke må gå ud over den såkaldte breddeidræt eller